

Životní osud Jana Velvara byl nápadně propojen sběhem revoluce. Ačkoli se Jan přímo neúčastnil prvních událostí husitské revoluce, v jejích dalších fázích již nezůstal stranou. Nejprve na sebe upozornil jako schopný a rozhodný konšel v šarvátkách mezi Starým a Novým Městem v letech 1427-1429, později se patrně díky svým jazykovým znalostem dostal mezi husitské delegáty k basilejskému koncilu. Tam sice, podobně jako většina ostatních světských vyslanců, zůstal ve stínu bohoslovců hájících husitské artikuly v čele s Janem Rokycanou, když bylo ovšem třeba, dokázal se husitské věci zastat. Vrchol jeho politické kariéry nastal až za polipanských jednání se Zikmundem Lucemburským. Zejména ve Stoličném Bělehradě, kde stál místo nepřítomného Rokycany v čele českého poselstva a přispěl svým rozhodným a neústupným vystupováním k obhajobě kompaktát.